

HÍRNÖK

A csallóközsütörtökiek lapja

VII. évfolyam 2. szám

2011. július

Megszámláltattunk

Annak ellenére, hogy országosan érthetetlen és zavaró viták alakultak ki az idei májusi-júniusi népszámlálás körül, Csallóközsütörtökben az esemény súlyának megfelelő méltósággal zajlott és ért véget. Megítélésünk szerint ez elsősorban polgáraink érettségének, nyitottságának és felkészültségének köszönhető, amit ezúton is köszönünk mindenkinek, aki írásban vagy elektronikus úton kitöltötte a kérdőíveket. Köszönet jár azonban népszámlálási biztosainknak is, név szerint Elek Klárának, Feketevízi Erikának, Kiss Jolánnak,

Kovács Rozáliának és Štica Évának, akik nagy szakmai tudással és emberi közvetlenséggel végezték munkájukat. A népszámlálási kérdőívek részletes feldolgozása a Szlovák Statisztikai Hivatal feladata, a részletes eredményekről lapunk, a Hírnök a lehető leggyorsabban beszámol majd, annyit azonban már most tudhatunk, hogy Csallóközsütörtökben az 567 lakásegységben – amelyből 551 családi ház – összesen 1 807 személy él, akiknek falunk jelenti az állandó lakhelyet.

A helyi képviselő-testület

Gyurcsó István:

Társulhívás

*Mielőtt a szavak katonáit
sorba állítom, hozzád fordulok:
jelöld meg a forma határait;
hol álljanak majd a hasonlatok
és hol a jelzők, képek színei,
meddig érjen a szárnyas gondolat,
mely szakaszonként visszatükrözi,
elrendezi a látott dolgokat.
A világot mutatni, és benne
az embert, okos szerszámaival:
erre biztass; hogy vajon mi lenne,
ha nem küszködnék más gondjaival.
Jelöld ki Te is a magad helyét ...
Választhatod a szívem közepét!*

Virrasztó

*Gondold meg, amíg téged virrasztlak,
hány nyugodt óra álmát veszem el!
Ha ajtó zörren, megreng az ablak,
szárnyas csönd kísért félelmeivel.
Te ne forgolódj! Hunyd be két szemed,
elűzöm én a szárnyas rianást!
Hisz ébren te is hányszor kergeted
a rossz napok kedvét, és senki mást
nem is kívánok bajvívó társnak,
csak te maradj velem, de most aludj!
Vedd el erejét az éjszakának,
hogy ébren te biztass, szeretni tudj.
Fáradt vagyok, de nagyon féltetek,
s félek nagyon, ha nem vagyok veled.*

Örökzöld téma

A Magyar Értelmező Szótár szerint az „örökzöld téma” sajtónyelvi kifejezés, jelentése pedig – a lehető legrövidebb megfogalmazásban – „az időszerűségét tartósan megőrző téma”. Azt már nem az értelmező szótárban olvastam, hogy a férfiember számára például a futball ilyen örökzöld téma, a hölgyek esetében pedig a divat meg a gyermeknevelés jelent tartós időszerűséget, de nem zárom ki, hogy ez a felvétel sztereotípián, ha úgy tetszik társadalmi előítéleteken alapszik.

Lapunk, a Hírnök rendszeres olvasóinak viszont úgy tűnhet, az én örökzöld témám a gazdasági és a pénzügyi válság, amelynek kezelése - vagy hatásainak elviselése – országosan egyre nagyobb teher a polgármesterek és helyi önkormányzati képviselők számára, ami alól mi sem vagyunk kivételek. Ha valaki erre a megállapításra jutna, nem vitatkoznék vele, legfeljebb azt mondanám el, nem én tehetek arról, hogy a válság „időszerűsége tartós”, meg azt, az önkormányzat pénzügyi helyzetéről lakosainknak törvényből fakadó joga tudni, egyszersmind a csallóközsütörtöki önkormányzati testület etikai elkötelezettsége, hogy gazdasági helyzetünkről nyílt és őszinte tájékoztatást adjunk. Ezért szólok hát most már sokadszor egymás után én is erről a kérdésről lapunk hasábjain, s csak remélni tudom, hogy a kérdés nem marad évekre „örökzöld témám”.

Nos, úgy vélem, az a tisztességes, ha polgáraink tudják, hogy tovább csökkent az elmúlt hónapokban is az a támogatás, amely feladataink ellátására az állami költségvetésből alanyi jogon jár községünknek: az ilyenkor szokásos havi 30 ezer euró helyett májusban csak 9 ezer, júniusban pedig 11 ezer euró futott be a számlánkra az államkasszából. Helyzetünket nemcsak a mintegy hetven százalékos támogatás-kiesés teszi rendkívül nehézé, hanem az is, hogy feladatrendszerünk, kötelezettségeink nem változtak, az ellátásukhoz szükséges különböző szolgáltatások ára viszont igen, ennél fogva tovább szűkült mozgásterünk a gazdálkodás terén.

Az, hogy mindez nem okozott zavarokat a község működésében – vagyis zökkenőmentesen működnek oktatási intézményeink, folyamatos a közmegvilágítás, rendezettek közttereink, tisztán tartjuk a temetőt s hadd ne soroljam – annak köszönhető, hogy amint a korábbi években, most is rendkívül fegyelmezett a költségvetési politikánk, mindent megteszünk azért, hogy kiegyensúlyozott mérleggel dolgozzunk. A beruházásokkal kapcsolatos önrészek és egyéb kiadások fedezésére pedig olyan egyéb forrásokat keresünk, amelyek nem az általános költségvetési bevételekből vonnak ki pénzt – például a versenytárgyalásokon eladott ingatlanok árát fordítjuk ilyen célokra.

A nehéz gazdasági helyzet ellenére nem mondunk le a fejlesztési lehetőségekről, külön öröm számomra, hogy ezúttal olyan pályázaton tudtunk sikeresek lenni, amely megvalósítása eredményeként csökkennek intézmény-fenntartási kiadásaink. A községi hivatal modernizálására – az ablakok cseréje, a tetőszerkezet szigetelése és az egész épület hőszigetelése – nyertünk támogatást, ami jelentős energia-megtakarítást von maga után, a szakértők előzetes számításai szerint éves szinten akár 7-8 ezer euróval is csökkenhetnek az eddig erre a célra fordított kiadásaink.

Lehet, ez nem sok, de az a helyzet, hogy a szó szoros értelmében minden euróra szükségünk van. Ezért is elkésérítő számomra, hogy polgártársaink közül néhányan a közterületeket – az árkokat, a szélfogókat, a földutakat – tekintik személtlerakatnak. Elkésérítő, mert mindenki tudhatná, hogy végül ezt a szemetet is össze kell szedni és elszállítani falunk területéről, csak éppen az érthetetlen

emberi hanyagság miatt mindez többé kerül, mintha a háztáji hulladékot mindenki a szokásos és előírt módon gyűjtené össze. Jó lenne, ha mindenki tudatosítaná, hogy ez a pénz közös kasszánkból hiányzik!

Az „örökzöld témán” túl örömmel számolok be arról, hogy a legutóbbi lapszámunk óta újra egymásra talált Csallóközsütörtök és a magyarországi Máriakálnok önkormányzata. Újra egymásra talált – írom, mert a testvér-települési egyezményt még 1997-ben írták alá az akkori polgármesterek, sajnos, a valós és tartalmas együttműködés nem alakult ki, gyakorlatilag 2000-tól szinte nem is volt kapcsolat a két település között. Az együttműködés folytatásának a szándékát erősítettük tehát meg a múlt hónapban. Talán érdemes megjegyezni: rögtön egy valós együttműködés eredményeként. Tóásóné Gáspár Emma polgármester asszony ugyanis az aláírást megelőzően keresett meg bennünket, hogy közös európai uniós pályázattal segítsük őket támogatást szerezni ahhoz, hogy megszervezhessék Máriakálnok és testvértelepüléseik találkozóját. Nos, pályázatunk sikeres volt, a találkozóra június 24-én került sor, amelyen végül sor került a mi testvér-települési kapcsolatunk folytatásának írásos megerősítésére is. Remélem, valamennyiünk örömeire, hiszen

Máriakálnok szellemi és kulturális hagyományai igen gazdagok, érdemes őket megismerni.

Óry Péter
polgármester

... megkérgesedett ugyanis e népnek szíve ...

Jézus gyakran példabeszédekben szól hozzánk. Egy alkalommal így tanít minket: „Íme, kiment a magvető vetni. Amint vetett, némely szem az útszélre esett. Jöttek az ég madarai, és ezeket mind megették. Némely szem kövek közé esett, ahol nem volt elég termőföld. Ezek hamar kikeltek, hisz nem volt mély a föld. Majd amikor a nap fölkelte és forrón tűzött, kiégték, mert nem volt gyökerük. Voltak szemek, amelyek tövisek közé estek, és amikor nőni kezdtek, a tövisek elfojtották őket. De a többi szem jó földbe hullott, és termést hozott: az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosat, a harmadik harmincszorosat...

...Akkik hallgatják a mennyek országáról szóló tanítást, és nem értik meg, azokhoz eljön a gonosz, és elragadja mindazt, amit a szívükbe vetettek. Ez az, ami az útszélre esett. A kövek közé hullott mag pedig az, aki meghallgatja ugyan a tanítást, és szívesen be is fogadja, de az nem ver benne gyökeret, csak ideig-óráig él. Amikor a tanítás miatt szorongatás, üldözés éri, csakhamar eltántorodik. A tövisek közé esett mag az, aki meghallgatja a tanítást, de a világi gondok s a csalóka vagyon elfojtja azt benne, és gyümölcs nélkül marad. Végül a jó földbe hullott mag az, aki meghallgatja, megszívleli a tanítást, és jó termést is hoz: az egyik százszorosot, a másik hatvanszorosat, a harmadik harmincszorosat.”

Jézus folytatta: „Azért beszélek hozzájuk példabeszédekben, hogy nézzenek, de ne lássanak, hallgassanak, de ne halljanak, és ne értsenek, és így beteljesedjék rajtuk Izajás próféta jóvendőlése:

*Hallván hallotok és mégsem értetek,
nézván néztek, de mégsem láttok;
megkérgesedett ugyanis e népnek szíve:
Fülükkel restül hallanak,
szemüket behunyják,
hogymagukkal ne lássanak,
fülükkkel ne halljanak
és szívükkel ne értsenek,
és meg ne térjenek, hogy meggyógyítsam
őket.”*

Jézus idejében, mikor ezek a mondatok elhangzottak, ő ezeket főleg a zsidó nép vezetőire értette: a farizeusokra, írástudókra és főpapokra. Azért korholta őket a próféta szavaival, mert benne nem ismerték fel a várva

várt Messiást. Pedig annyi mindent megjövendöltek előre róla az Ószövetségben, hogy lehetetlen volt nem észrevenni: Jézus az akire minden ráillik. Ehelyett saját elképzelésük volt a Messiásról: valami diadalmas hadvezérnek képelték, aki majd kiűzi a rómaiakat, sőt világalomra segíti a zsidó népet.

A Szentírásba semmi sem került véletlenül - nem véletlenül kerültek bele Jézus idézett szavai. Mert ami ránk maradt az evangéliumokban, annál sokkal többet tett és mondott Jézus, mint ahogy Jánosnál olvassuk: „Ha egyenként mind megírnánk, azt hiszem, hogy az egész világ sem tudná befogadni a könyveket, melyeket írni kellene”. A Szentlélek sugalmazására került bele minden, ami belekerült, mert mondanivalója mindig aktuális volt. S hadd ne mondjam, ma talán még inkább. Mert mindig megvolt, s ma talán még inkább, a közömbösség a hit dolgai iránt. Miben mutatkozik meg ez a közömbösség?

A megkeresztelteknek átlagosan 10 százaléka jár el rendszeresen vasárnaponként a templomba, a többinek a legalapvetőbb vallási cselekedetre egyszerűen nincs igénye. Még a gyermekét elküldi hittanra, elsődolozásra, bérmálkozásra, még eljön templomi esküvőre, de igazából csak afféle szokásnak eleget téve, a külsőségeknek hódolva, igazi tartalom nélkül.

Kevesen vagyunk és még kevesebben leszünk. Hol a hiba?

Talán az Egyház, a kereszténység maradi, nem tart lépést a korrallal? Nem kellene némely tanítását korszerűsíteni, mint például a házasságban megengedni a válást - hiszen mindenki azt csinálja.

A hiba nem a keresztény tanításban van, nem az elvetett magban, Igében, mert a mag az mindig jó. A hiba ott van, hogy sok mag az útszélre, kövek, tövisek közé esik. S úgy tűnik, hogy jelenleg nálunk egyre több az ilyen mag. Mert gondoljunk csak bele: a rendszerváltás utáni vallási fellendülés abba maradt, sőt talán még visszább

is esett, mint annak előtte. S ennek legfőbb oka: terjed a közömbösség.

Jómagam is megtapasztaltam a tövisek, kövek közé, az útszélre hullott magok közömbösségét a hittanokon. Úgy kell hittanra tanítanom a gyerekeket, hogy a legtöbbször a szülők épp az ellenkezőjét teszik, vagy mondják otthon.

Be kell ismernünk: a mai magyar egyház többé nem a számok, statisztikák egyháza. Mert hiába van sok elsődolozó, bérmálkozó, ha utána a fele sincs ott a vasárnapi szentmisén - ha nekik és szüleik számára ezek csak divatos szokások.

A közeljövő magyar egyháza a szent maradék egyháza lesz, amely olyanokból fog állni, akiknél a mag jó földbe hullott. És az nem baj, ha kevesen leszünk, mert a jó földbe hullott mag százszoros termést hoz.

Mi vajon hogyan fogadjuk Isten ígését? Nyitott szívvel, gyümölcsözően vagy a kor divatjának hódolva közömbösen? Nálunk jó földbe hullott a mag, százszoros termést hozva, vagy az útszélre, kövek, tövisek közé?

Vajon megvan-e bennünk a lelkesedés, hogy szent maradékként, jó földként százszoros termést hozzunk Isten Országáért?

**Mgr. Nagy Tibor,
udvardi plébános**

A „FÁJDALMAS KÉP“ FELÚJÍTÁSA

Nagy tisztelettel kérünk mindenkit, lehetőségéhez mértén járuljon hozzá a „Fájdalmas Kép“ felújításához, hogy eredeti szépségében csodálhassuk meg új helyén. Egyúttal támogatásukat kérjük a lélekharang megjavításához is.

Támogatásukat megtehetik postai utalványon, banki átutalással vagy személyesen a polgári társulás vezetőségi tagjainál: Nagy Tibor, Valacsay Szilveszter, Egri László, Labuda Erzsébet, Feketevízi Erika, Takács Márta.

OČIANSKE ZDRUŽENIE SPOLOČNOSŤ
ŠTVRTOČANOV SVÁTÉHO JAKUBA
930 40 Štvrtoč na Ostrove č. 448
č.úctu: 8444343/5200
PPPU ref.č.: 022351105 v.s. 12011

TÁMOGATÁSUKAT NAGYON SZÉPEN KÖSZÖNJÜK!

Gondoskodás gyermekeink fejlődéséről

Az elmúlt tanévű nevelő - oktatómunkánk lényegi kategóriái megmaradtak, továbbra is elsődleges számunkra az igényesség, a minőség és a rend. Iskolánk nevelési és oktatási céljait a 2008-ban elfogadott és életbe lépett pedagógiai programban és az ennek részét képező helyi tantervekben fogalmaztuk meg. Pedagógiai programunk előtérbe helyezi a gyermekközpontúságot. A gyermek személyiségfejlesztésében a kötelességek és jogok egyensúlyát, az egyén és a közösség egymásra utaltságát hangsúlyozza.

A tanórai és tanórán kívüli tevékenységek széles skálájával gondoskodtunk gyermekeink fejlődéséről. **Iskolánk 13 pedagógusa magas szinten látta el 90 diákunk nevelését, oktatását.** Minden tantárgyat szakképzett pedagógus oktatott. Tanítóink olyan feltételeket biztosítottak, amelyek hatására a tanulók kialakíthatták saját gyakorlatban alkalmazható tudásukat: figyelembe vettük a tanulók életkorát, képességeit, érdeklődését, előzetes tudását és tapasztalatait, szociális felkészültségét. Differenciált tanulásszervezési módszerekkel tettük lehetővé a tanulók személyes szükségleteinek, tudásának, képességeinek és motivációinak megfelelő fejlesztést, elősegítve a diákok helyes énkép alakulását.

Az olvasás, szövegértés, szövegalkotás képességének alacsony szintje más készségek és képességek fejlődését is akadályozzák, csökkentik a sikeres életpálya építésének esélyeit. Ezért az első osztályban az olvasást az „egyéni tempó” módszerrel tanítottunk. A 9 elsőből 8 kisdiákunk megfelelő szintű olvasástechnikát sajátított el, amely a szövegértés szükséges feltétele. Egy diákunk betegeskedés miatt maradt le.

Iskolánkban az alsó tagozaton két napközis csoport szerveződött. A napközis tevékenység kiegészítette, bővítette a tanítási órákon végzett nevelői munkát, lehetőséget biztosított az egészséges életmód szokásainak és az önálló tanulás képességének elsajátítására. A napközinek köszönhetően sok szociálisan hátrányos

családból származó diákunk tudott felzárkózni a tanulásban.

Az évente végzett országos tesztelésen, amelynek célja az alapiskolás tananyagismeretének felmérése matematikából, magyar nyelvből és szlovák nyelvből, kilencedikes diákjaink jó eredményt értek el: matematikából 66, (felkészítő tanár Végh Brigitta), magyar nyelvből 59, (Sill Zsuzsanna), szlovák nyelvből 57 (Fodor Éva) százalékra teljesítettek. A 11 végzős diákunkból 4 gimnáziumban folytatja tanulmányait.

Nagy gondot fordítottunk a tehetséges gyerekekre. A jó képességű diákok kreatív és logikus gondolkodását különböző versenyekre való felkészítéssel fejlesztettük magasabb szintre. Iskolánk jó kapcsolatot alakított ki a Mosonmagyaróvári Haller János Általános, Szakképző- és Szakközépiskolával. E kapcsolatnak köszönhetően vehettek részt tanulóink több történelmi versenyen és büszkélkedhünk több díjjal: legnemesebb számunkra a „48-as Kaszinó”- rendhagyó történelmi vetélkedőn szerzett első díj, hiszen magunk mögé utasítottuk a gimnáziumi osztályokat is. A siker **Noszek Barbara, Csöllei Péter, Fodor Péter és Szabó Adrián** szorgalmának eredménye, felkészülésüket Sike Csaba kollégánk segítette, aki egyben elnyerte a legjobb felkészítő tanár megtisztelő díjat.

Több diákkal beneveztünk a járási szabadidő központ által szervezett versenyekre. **Fodor Éva, Szikhardt Adrián, Nagy Dávid, Sill Frigyes** a matematikai Püthagorasz versenyen értek el jó eredményt. Felkészítő tanáraik Molnár Etelka és Bogár Olga.

Sikeresen képviselték iskolánkat a versmondó diákjaink Dunaszerdahelyen a Tompa Mihály Vers – és Prózamondó Verseny járási fordulóján. **Lelovics Ildikó** felkészítő tanító nénije Janikovics Szilvia, **Hamar Ádámé, és Méry Márké** Bogár Olga, **Sípos Mónikáé** Ürge Judit, **Fodor Éva és Fodor Péter** felkészítő tanára pedig Sill Zsuzsanna.

Roma diákjaink Rigó Mónika segítségével részt vettek a Roma Színes Világ rajzverseny értékelőjén. Első helyezett lett **Dániel Livia** rajza, felkészítő tanára Molnár Etelka. A kiértékelő rendezvényen, a nagymegyeri Roma napon felléptek énekes diákjaink **Sípos Mónika és Sípos Frigyes**, akik öregbítették iskolánk jó hírnevét.

A nagymagyarizeneiskola tanítói az elmúlt tanévben is iskolánk falai között képezték a zenére fogékony gyerekeket. Működtettünk több szakkört - néptánc, játszóház, rajz, informatika, angol nyelvi társalgás, főzőcske, továbbá énekkört Rigó Mónikával, sportkört valamint filmklubot, amelyeket szívesen látogattak gyermekeink.

Iskolánkat 12 integrált diák látogatta, akik magatartási, alkalmazkodási, tanulási zavarok miatt az átlagostól eltérő nevelésre, gondozásra szorulnak. A sajátos nevelési szükségletű gyermekek sikereiből oktatása változtatásokat kíván meg az osztály tanulásszervezésében. A differenciálás változatosságával azt is lehetővé teszi, hogy minden gyermek a saját tanulási stílusának megfelelő munkaformában vegyen részt és érjen el sikereket.

Mindemellett fejlesztésekre is sor került iskolánkban. Szponzorok és a közéleti hivatal segítségével létrehoztunk egy korszerű számítógépes szaktantermet. Felújítottuk a kis számítástechnika termet, a természettudományi szaktantermet és a könyvtárat. A szociális helységeket felszereltük kéztörlőkkel és folyékony szappannal.

Iskolánk erőssége az alacsony iskolai létszám miatti családias hangulat, amelyben a gyermek fejlődő belső világát úgy tudjuk védeni, ápolni és erősíteni, hogy testileg egészséges, lelkiileg szabad, szellemileg kreatív legyen, képessé váljon arra, hogy környezetét emberségesebbé tegye

Optimizmusunk töretlen, szakmailag jól felkészült nevelőtestületünk tartalmas munkával, együttműködéssel igyekszik megfelelni korunk kihívásainak.

Mgr. Végh Brigitta igazgató

Első választási ciklusában a helyi önkormányzat oktatási bizottságát vezette, most, második megbízási időszakában a szociális, egészségügyi és kisebbségi élén áll. De Veréb Erzsébet - mert róla van szó - azt vallja, olyan településen, amilyen Csallóközsütörtök, minden képviselőnek minden kérdéssel foglalkoznia kell, amivel a választók hozzá fordulnak. Mégis azt kérdeztük tőle elsőként:

– Mennyire jelent újdonságot Ön számára ez a megbízási, milyen a különbségek mutatkoznak a két bizottságban végzett munka között?

– Nyilvánvaló, hogy amennyiben szűk szakmai értelemben vizsgáljuk a feladatrendszeret, vannak jelentős különbségek. Tudni kell azonban, hogy az önkormányzatnak, illetve a bizottságoknak nem az a feladatuk, hogy helyettesítsék az arra illetékes és hivatott emberek munkáját, hanem megteremtsek a feltételeit a hatékony szakmai munka végzésének – minden területen. Ha így közelítek feladataimhoz, már nem olyan nagy a különbség, sőt, bizonyos átfedéseket fedezek inkább fel, hiszen korábban az oktatási bizottság elnökeként szociális és egészségügyi kérdésekkel is foglalkoztam, a gyerekek és szüleik ugyanis nem légüres térben éltek, s tekintettel arra, hogy szlovák és magyar tannyelvű iskolánk van, ahová a roma polgártársaink gyerekei is járnak, a kisebbségi kérdéseket sem kerülhettem meg.

– Akkor maradunk az átfedéseknél, vagy kicsit szélesebb értelemben fogalmazva, a hasonlóságoknál: vannak-e olyan problémák, amelyek átfedik a felsorolt szakterületeket, netán szinte hozta magával a korábbi választási ciklusból?

– Azt hiszem egyetlen képviselőtársam vagy bizottsági elnöki kollégám sem fog til-

A válság hatásait igazából csak most érezzük

takozni az ellen, ha szakterületektől független véleményt mondok. Azt mondják, kilábalóban vagyunk a gazdasági válságból, s én nem vitatom, hogy a makrogazdasági mutatók között több is van, amely erre utal, vagyis optimizmusra ad okot. Ellenben állítom, hogy a kisközösségek - s ezúttal a települési önkormányzatokat éppúgy értem ez alatt, mint a családokat - igazából csak most érzik a válság hatásait. S innét akár vissza is térhetünk például a szociális kérdésekhez, s azt kell megállapítanunk, hogy miközben dinamikus emelkednek az árak, stagnálnak a bérek, s bár Pozsony közelsége és a falunkban működő vállalkozások a mi közösségünket megóvták a drámai munkanélküliségtől, de azt is tapasztaljuk, új lehetőségek nincsenek, ami például a pályakezdő fiatalok esetében súlyos szociális gond és lelki teher. És ugyan községünkben csak a gyógyszerellátás terén nyújtunk segítséget polgárainknak, az egészségügy leépítése valamennyiünket érint, ha másként nem, úgy, hogy a Dunaszerdahelyen bezárt kórházi részlegek vagy megszüntetett ágyak miatt a túlszűfolt pozsonyi kórházakat kell majd látogatnunk, adott esetben hónapokig várva kórházi elhelyezésre vagy egy műtétre. Tavaly a polgármesteri hivatal és személyesen a polgármester úr ember feletti erőfeszítéseinek köszönhetően több beruházás is megvalósult falunkban, többek között felújítottuk iskolánkat, méltó körülmények között tanulhatnak diákjaink, de az oktatási intézményeink fenntartása keserves feladat – hiszen az önkormányzat bevétele a munkavállalókkal szemben nemcsak stagnál, hanem egyre szűkül, miközben például az energiahordozók árának növekedése miatt kiadásaink - akárcsak a családoké - egyre növekednek. És nem tudok mást mondani, csak azt, ilyen körülmények között kész csoda, ha mégis sikerül további beruházásokkal fejleszteni falunkat, például a hulladék-

gyűjtő udvar felépítésével - ami éppenséggel még munkahelyeket is teremt - vagy a községháza hőszigetelésével, ami megkiadásainkat csökkenti a kisebb energiafogyasztás okán. Azt hiszem, minden tisztelet megilleti azokat, akik „kibokszolják” ezeket a lehetőségeket falunknak.

– Az elmondottakból arra következtetek, szakterületén nem vár jelentős változást, fejlesztéseket Csallóközsütörtökben a választási ciklus végéig.

– Tudja, az embernek két lábbal kell állnia a földön. Persze, képviselőtársaimmal együtt én is örülnék annak, ha például a Nyugdíjasok Klubjának konkrét helyiséget tudnánk biztosítani, hogy ne a községházán kelljen tartaniuk özszejöveleiket. És az ifjúságnak is lenne klubhelyisége, mondjuk számítógépekkel felszerelt, hogy vonzó legyen számukra és értelmesen tölthessék szabadidejüket. Biztosan örülne mindenki annak, ha roma fiataljainknak be tudnánk biztosítani egy olyan központot, amely segít nekik a pályaválasztásban, netán konkrét munkát tudna közvetíteni és erre felkészíteni őket. Vagyis: látjuk a továbblépés lehetőségét, sőt szükségességét, de ezek a célok és szándékok a jelenlegi gazdasági helyzetben sokkal inkább hasonlítanak az álomhoz, mint a megteremthető valósághoz. Ezért arra koncentrálunk, hogy megőrizzük, erősítsük, amink már van. Hogy segítsük a Nyugdíjasok Klubja működését legalább a jelenlegi szinten, hogy támogassuk a Vöröskereszt és a Cserkészszövetség szociális munkáját – mert van ilyen is, hiszen felkarolják, megajándékozzák évről évre az egyedül maradt idős embereket és egészségi okokból rászoruló polgártársainkat. Mert ez is tiszteletre méltó munka.

Az időjárást nem tudtuk

Nagy megtiszteltetés és elismerés érte a Csallóközsütörtöki Önkéntes Tűzoltótestületet az idén, hiszen a felettes szervek döntése alapján ők rendezhették meg a hivatalos körzeti tűzoltóversenyt. 2011. május 15-én tehát falunk volt a Felső-Csallóközként emlegetett régió tűzfelelőseinek fővárosa, a helyi csapaton kívül olyan neves és nagy hagyományokkal rendelkező települések tűzoltói vettek részt a versenyen, mint Gomba, Alsó- és Felsőjányok, Csenke, Somorja, Béke, Vajaszvata, Lég, Tonkháza vagy Paka – összesen huszonnégy falu mintegy 280 tűzoltója.

„A győzelmet az alsójányokiak szerezték meg, mi a negyedik helyen végeztünk” – tájékoztatja lapunkat Nagy Anaklét, a Csallóközsütörtöki Önkéntes Tűzoltótestület parancsnoka. „A verseny két részből állt, a tűztámadás volt az egyik versenyszám, a staféta pedig a másik feladatkör” – mondja, majd elmagyarázza, hogy az első számban az oltáshoz szükséges szívó- és támadásvezeték kiépítése tartozott feladatként, míg a staféta egy összetettebb cselekvési rendszert foglal magába, olyanokat, mint a sugárcsővek átadása, a tűzoltó készülék áthelyezése, a kosár elhelyezése a szívótömlőre különböző egyéb tevékenységek végzése közben. A parancsnok szerint a versenyt sikerült jól megszervezni és lebonyolítani, „sok gratuláló és köszönő visszajelzés érkezett hozzánk, de az időjárást nem tudtuk megrendelni”. Zuhogó esőben, kellemetlen hideg szélben zajlott a verseny, mondja, amit azért is sajnál, mert a szervezők elképzelése az volt, hogy egy igazi közösségépítő, egész családoknak jó szórakozást, kikapcsolódást, egyszersmind látványos bemutatót tartsanak, amely akár arra is ösztönözhetne volna a fiatalokat, illetve a gyermekeket, hogy ők is beálljanak az önkéntes tűzoltók közé. „A körülmények olyanok voltak, hogy e helyütt is külön köszönetet mondok azoknak, akik kilátogattak a helyi futballstadionba”.

Persze, a helyi tűzoltók nemcsak a nézőknek hálásak a kitartásukért, nagyra értékelik azt az anyagi támogatást, amelyet az önkormányzattól és a Dajori-Édesanyám Roma Polgári Társulástól kaptak, és őszintén köszönik a Vöröskereszt helyi szervezetének az egészségügyi szolgálatot, illetve

megrendelni

a Vadászszövetségnek a vadhúst, amivel jelentősen hozzájárultak a vendégek ellátásához, továbbá a sok segítőkész polgárnak, vállalkozóknak, akik különböző szolgálataikkal, szolgáltatásaikkal járultak hozzá a rendezvény sikeréhez.

Nagy Anaklét a verseny kapcsán még elmondja, nem voltak igazán elégedettek a negyedik hellyel, jobb eredményre számítottak az elvégzett munka, gyakorlás alapján. A jó felkészültséget igazolja a parancsnok szerint az is, hogy Csenkén is, de különösen Szarván, a Polgármesteri Kupán is jobban szerepeltek, ez utóbbi például a dobogó harmadik helyére állhattak fel.

A versenyek és eredmények elemzése, értékelése után a helyi önkéntes tűzoltótestület egyéb tevékenységéről beszélgetek a parancsnokkal. Örömmel számol be arról, hogy a vadászok imént említett támogatását már viszonzni tudták: bekapcsolódtak a vadászszövetség faültető akciójába s közösen ültettek ki több tucatnyi facsemetét, majd mosolyogva számol be arról, hogy „sikerült visszavennünk az időjárásnak, amit májusban rabolt el tőlünk”. Merthogy a tűzoltók igazi attrakciója tudtak lenni az idei csallóközcsütörtöki gyermeknapnak, amelyet a Szent Jakab Polgári Társulás szervezett. „Gyönyörű időben, igazi családi ünnepbe tudtunk bekapcsolódni június első szombatján, olyanba, amilyenek mi terveztük a három héttel korábban tartott versenyünket. Igazi tűzoltást mutathattunk be a gyerekeknek és a szüleiknek, és még meg is kocsikáztattuk a bátrabb gyerkőcöket” – emlékezik láthatón nagy elégedettséggel Nagy Anaklét. Sőt, még meg is tudták duplázni a gyerekek szórakoztatását, merthogy a helyi Csemadok szervezettel együttműködve külön bemutató-napot tarthattak a Játézház idei első nyári táborozásán. Ez utóbbi rendezvényre a helyi alapiskola udvarán került sor, s a tűzoltók remélik, nem ez volt az utolsó rendezvény ezen a helyszínen, hiszen már rég készülnek arra, hogy az iskola vezetésével együttműködve rendszeres gyakorlást tarthassanak azoknak a gyerekeknek, akik szeretnének bekapcsolódni az önkéntes tűzoltótestület munkájába.

Neszméri Sándor

Foglalkozások a feltöltődés és kikapcsolódás jegyében

A Csemadok mellett működő Játékvár Játsszóház immár nyolcadik éve kínál hasznos szabadidős programot a csütörtöki gyerekeknek.

Ebben az évben talán a legszínesebb programmal

invitáltuk a gyerkőcöket a szünidei táborunkba, amely mottója a „Minden nap új élmény vár rád” volt. Talán ennek és jó hírünknek köszönhető, hogy nem várt gyereklétszám sereglett össze az iskola udvarán szinte minden nap.

Július 4-én, hétfőn távoli országok kultúrájába pillanthattak be az érdeklődők, így készült el az origami csodák - ezzel a papírhajtogató technikával légi vendégünk Miklós Szilvia ismertette meg a gyerekeket -, de készültek egyiptomi fáraókat és motívumokat ábrázoló festett faliképek, valamint a feng shui elvén működő álmofogók is.

A kedden szűk hazánkkal, Csallóközsütörtökkel foglalkoztunk, történelmével, a falu neves emlékműveivel ismerkedtek a táborlakók, festettünk címert, a focistáknak meghirdettük a Játsszóház kupát - amelynek győztese Hamar Máté lett. (A 11-es rúgás lebonyolításában Puss Adrián és Cirok Alex segédkezett.) A focit követően a helyi tűzoltócsapat bemutatójára került sor. Nagy Anaklét és társai jóvoltából egy szituált tűzesthez

„kellett riasztanunk” őket. Nagy élmény volt felnőtteknek és gyerekeknek egyaránt, hogy kipróbálhattuk magunk is a tűzoltást, és beülhettünk a tűzoltóautóba.

Szerdán aztán a „modernebb technikák” világába kalauzoltuk az érdeklődőket. A legnagyobb érdeklődés a gyöngyfüzés és a textiltfestés iránt volt, ugyan a kis kulcstartót csak a legkitartóbbaknak sikerült elkészíteni, de kárpótlásként a legtöbb gyerkőc a saját maga festette, a szívárvány minden színében pompázó trikóban indult haza. A nap folyamán nagy segítségünkre volt Csóka Zsuzsa volt diákunk, illetve Franó Éva anyuka.

A vége felé közeledve a kreativitást igyekeztünk becsempészni használati tárgyaink világába. Gondolva a sulis napokra, elkészítettük a papucstáskákat és az asztali ceruzatartókat. A nap sikeréhez hozzájárult Nagy Andrea anyuka és Mundi József volt diákunk.

A hagyományos pénteki „versenyek napja” témája az idén falunk lett. Sok már ismert adatot, emlékművet, híres ember nevét eleveníthették fel a gyerekek a Csütörtökkel kapcsolatos keresztretjében, betűhálóban, vagy a dominóban, de a falunkat bemutató reklámtáblát is festettek, valamint a régi vásárok hangulatát idézve egy-egy mesterség cégérét is megfestették a gyerekek. A szoros küzdelemből a Szabó Dóra, Szarvas Emese, Sill Kata és Franó Krisztina által

alkotott csapat került ki győztesen. Aztán vendégeink, a keszegfalvi karate egyesület tagjai mutatkoztak be Markovics János vezetésével. Az már kifárasztotta és kitéhette a gyerkőcök, így pillanatok alatt elfogyott a finom gulyás, amellyel Szigeti Gábor hentes és felesége kedveskedett a tábor résztvevőinek.

Végül kisorsolásra került a sok tombola, amelyeket támogatóinktól (a Csintó textil, Szabados Katalin virágüzlete, a gyerekek szülei) kaptunk. Tudni kell, hogy nálunk nem pénzért van a tombolajegy, hanem a hét folyamán elkészített alkotásokért kapják a gyerekek. S hogy a játsszóházból senki se térjen haza kedvetlenül: azok, akiknek nem kedvezett a szerencse, búcsúzóul a „Vigaszdobozból” választhattak ajándékot.

A felsoroltakból is látszik, hogy a hivatalos támogatók mellett, mint a község önkormányzata, valamint a szülői munkaközösség, hány ember sorokozott fel az adakozók és segítők táborába, jelezve, hogy értékesnek tartja a Játékvár játsszóház munkáját. Segítőinknek a tábor végén köszönőlevelet adtunk, amelyre Tamási Áron egyik szép gondolata került: „Az igazi öröm az, ha úgy adunk, hogy nem várunk érte elismerést, sem köszönetet.”

Ennek ellenére: köszönjük a segítséget!

Sill Zsuzsanna

Három új véradó

A Vöröskereszt helyi szervezetének tagjai közül április 13-án huszonnégyen tettek eleget legszentebb küldetésüknek. Szalay Alice elnök asszony büszke elégedettséggel mondja, hogy a dunaszerdahelyi kórház véradóállomását ezúttal három új tag, új véradó is meglátogatta, nevezetesen Lazik Ágnes, Nagy Norbert és Vízent Judit. A véradás életmentés - sokszor leírtuk mi is, az emberek egymást közt is beszélnek róla, mégis egyre nagyobb gond kis országunkban a vérellátás. Talán ezért is tartjuk fontosnak, hogy ezúttal a többi - a régi, talán ismert - véradónk nevét is leírjuk lapunk jelen kiadásába. Nos, az újakon túl Lazik

Károly, Sípos Roman, Nemez József, Kállai Norbert, Nagy Norbert, Nagy Péter, Nagy Anaklét, Zsigó Tamás, Csintó László, Méry Krisztina, Bartos Dusan, Hamar Blanka, Hamar József, Prónay László, Podobek Judit, Szerencsés Mónika, Madarász György, Tichy Flórián, Tóth Márta, Vízent Péter és Lengyel László látogatta meg meg a véradóállomást. Köszönet mindannyiuknak - mindannyiunk nevében!

A véradással kapcsolatos a helyi Vöröskereszt további, immár szintén hagyományosnak mondható rendezvénye, a rehabilitációs üdülés. Az idei annyiban különbözött a korábbi évek kétnapos „gyógykúrájától”,

hogy ezúttal nem a párkányi Vadas-fürdőt, hanem a Hévízi Gyógyfürdőt látogatták meg véradóink. Szalay Alice szerint nagyszerűen sikerült a „kiruccanás”, jó volt az idő, gyönyörű a környezet és világszínvonalú a kiszolgálás. Ugyancsak a szervezet munkájának, küldetésének megfelelő további aktivitása volt a Vöröskeresztnek az egészségügyi szolgálat biztosítása a helyi tűzoltószervezet által rendezett körzeti versenyen, ugyanilyen feladatra készülnek a tagok a közelgő falunak alkalmából is. A „belső szervezeti” éltet sem hanyagolják azonban el, rövidesen két jubilánsnak - Rózsa Máriának és Nagy Máriának - köszöni meg a Vöröskereszt helyi vezetősége sokéves odaadó és áldásos munkáját.

Újra a Nagytáborban nagyjaink

Az elmúlt hónapokban az őrsi foglalkozások kis-sé rendhagyóak voltak. Nem a megszokott menet szerint tartottuk az összejöveteleinket. Májusban ugyanis meghívást kaptunk a nyékvárkonyi cserkészcsapattól a körzeti métabajnokságra. Az elkövetkező szombatoktól kezdve tudatosan készültünk az összecsapásra. Azért, hogy a kondíciónkat és a gyorsaságunkat visszanyerjük, keményen edzetünk. Szombatonként Csenkén vagy otthon a diós parkban ütöttük a labdát, egy alkalommal kerékpártúrán voltunk, sőt a hosszútávfutás is a felkészülésünk része volt. A bajnokságon a csenkeiekkel alkotott közös csapatunk kitartóan küzdött a végsőkig. Olyannyira, hogy csak a fináléban maradtunk alul a nyertes csapat ellen. A dobogós második helynek is nagyon-nagyon örültünk.

A nyári szünetben sem tétlenkednek a cserkészek. Természetesen a nyár egy cserkész számára sem telhet el táborozás nélkül. A nagyok az idén egyenesen a IV. Szövetségi Nagytáborba mennek, ami nem attól „nagytábor”, hogy a megszokottnál több sátor és sátorlakó van benne, hanem a rá való tudatos felkészüléstől, és a benne rejlő nevelési lehetőségek maradéktalan kiaknázásától. Egy ilyen alkalomban, amikor több száz fiatal táborozik együtt a Csallóköz-től a Bodroghöz, határon innenről és túlról, nagy lehetőségek rejlenek. A fiatalok azonos értékrendet valló társakkal találkozhatnak, és közvetlen módon tapasztalhatják meg a közép-európai kulturális sokszínűséget. A tavalyi egészségügyi versenyen felfigyeltek Sooky Márta szaktudására és így nagy örömünkre kiválasztotta őt a szervező csoport az egészségügyi munkacsoportba. Hatalmas felelősség, de egyben óriási tapasztalat is Mártának, mint csapatvezetőnek, de főleg saját maga számára.

Augusztus második felében nyárbúcsúztató napot tartunk a diós parkban. Ezúton szeretnék minden érdeklődőt meghívni a rendezvényre, melynek pontos programja megtekinthető lesz a helyi hirdetőtáblán és weboldalunkon is. Mindenkinek felejthetetlen nyári szünidőt kívánunk és ne feledjétek: ősszel egy új cserkészév veszi kezdetét, melynek ti is a részesei lehettek!

Elek Klára

Méltó helyen a Piéta-szobor

Öt keserves esztendő, bonyolult ügyintézés, de kitartó munka után, áprilisban méltó és mindenki számára szabadon megközelíthető helyre, a helyi sírkertbe került a Piéta-szobor, amit falunk lakossága Fájdalmas képként is szokott emlegetni – tájékoztat nem kis örömmel és büszkeséggel hangjában Nagy Tibor, a Csallóközcsütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulásának elnöke. A társulás kezdeményezését mindvégig támogatta az önkormányzat, a kivitelezésben pedig nagy segítségére volt az AGROKREDIT Kft., név szerint Greló Péter mérnök, valamint Németh Sándor vállalkozó és csapata, akik a szobor áthelyezését biztosították – hálás köszönet érte, teszi rögtön az örömhírhoz az elnök.

A szobor restaurálása is elkezdődött már, a társulás tervezi a lélekharang felújítását is – ám ehhez a falu lakosságának segítségét kéri, mert hogy pénzhiány miatt csak adományokból tudják befejezni a munkát, amit előzetesen mintegy háromezer euróra becsülnék. (Az adományozás lehetőségéről, a felhívásról lapunk egy másik oldalán tájékoztatunk.)

Az elnök aztán a gyermeknapi rendezvényről beszél lelkesen. Ahogy tavaly ígértük – mondja -, az idén is a helyi futballpályán rendeztük meg június 4-én a gyermekek ünnepét, amely szándékainknak és céljainknak megfelelően igazi családi ünnep volt, hiszen a csemetéket szülők, nagyszülők is elkísérték. A remek időben mindenki nagyon jól szórakozott, természetesen elsősorban a mintegy nyolcvan gyerek, leginkább a kézműves-foglalkozások és a sportvetélkedők arattak nagy sikert, de a jelenlévők bevallása szerint a leglátványosabbnak és a legvonzóbbnak az arcfestés bizonyult. A rendezvény kellemes meglepetését a helyi tűzoltótestület tagjai okozták, akik szirénázó fecskendő kocsival érkeztek a stadionba és valós tűzoltást mutattak be a gyerekeknek, de még meg is kocsikáztatták őket – emlékezik az eseményekre Nagy Tibor, aki a gyereknappal kapcsolatban a tűzoltók mellett az alapiskola pedagógusainak is köszönetét fejezte ki, illetve Posvancz Valter asztalosnak, aki a különböző foglalkozások segédeszközait készítette.

A Szent Jakab Társulás tagjai most a Falunapra készülnek, a szombati szabadtéri rendezvényeket megelőzően pénteken koraeste mise, majd a falu történelméről lesz előadás, a szabadtéri mise alkalmából pedig megszentelik és kiállítják azt a hagyományos aratási koszrút, amelyet július 7-én készítettek el a helyi önkormányzat üléstermében – Sill László és felesége, Jolán hathatós segítségével.

-is-

Csallóközsütörtök

IX.

Falunap

2011. VII. 23.

Sztárvendég:

JUDY

2011.7.22. PÉNTEK

19,00 ELŐADÁS KÖZSÉGÜNK MÚLTJÁRÓL ÉS JELENÉRŐL
A SZENT JAKAB POLGÁRI TÁRSULÁS SZERVEZÉSÉBEN

2011.7.23. SZOMBAT

10,30 SZABADTÉRI SZENTMISE

/8â\$1. \$5e=) Ó9Đ62.

17,00 LAGÚNA TÁNCCSOPORT

17,10 ARANYKERT BÁBSZÍNHÁZ: HÁPI AZ OKOS KISKACSA
- ZENÉS BÁBJÁTÉK

18,00 CSALLÓKÖZCSÜTÖRTÖKI DALOS KÖR

18,30 DEKOMPRESSZIÓ (CSALLÓKÖZCSÜTÖRTÖK)

19,00 DALOS CSILLAGOK (CSALLÓKÖZCSÜTÖRTÖK)

19,15 ARIZÓNA ZENEKAR (CSALLÓKÖZCSÜTÖRTÖK)

20,00 ARANY TAMÁS ÉS SZEREDY KRISZTÍNA (OPERETTDALOK)

22,00 JUDY

87&\$%É/ +) - =(1(. \$5

Štvrtok na Ostrove

IX.

Deň obce

23. VII. 2011

Host' večera:

JUDY

22.7.2011 PIATOK:

19,00 PREDNÁŠKA O HISTÓRII A SÚČASNOSTI OBCE
(ORGANIZÁTOR: OZ SV. JAKUBA)

23.7.2011 SOBOTA:

10,30 SVÄTÁ OMŠA (MÝTNE NÁMESTIE)

/8â\$1. \$ 2' <&+29É +8' %\$

17,00 TANEČNÁ SKUPINA LAGÚNA

17,10 BÁBKOVÉ DIVADLO - ARANYKERT:
MÚDRA KAČKA HÁPI

18,00 ŠTVRTOCKÝ SPEVOKOL

18,30 SKUPINA DEKOMPRESSZIÓ) (ŠTVRTOK NA O.)

19,00 DALOS CSILLAGOK (ŠTVRTOK NA O.)

19,15 SKUPINA ARIZÓNA (ŠTVRTOK NA O.)

20,00 TAMÁS ARANY A KRISZTÍNA SZEREDY (OPERETNÉ MELÓDIE)

22,00 JUDY

TANEČNÉ =É%\$9\$ 2 6. 83,1 \$ +) -

Biztató jelek

A diákesapatok Polgármesteri Kupája

Eredmények „A” csoport

Štvrťok – Šenkvice	3:1
Zl. Klasy – Štvrťok	0:1
Šnekvice – Zl. Klasy	3:1

„B” csoport

Kapuvár – Inter	1:2
O. Potôň – Kapuvár	1:2
Inter – O. Potôň	1:1

Az 5. helyért

Zl. Klasy – O. Potôň	5:3
----------------------	-----

Elődöntők

Štvrťok – Kaposvár	1:0
Šenkvice – Inter	0:2

A 3. helyért

Šenkvice – Kaposvár	0:6
---------------------	-----

Döntő

Štvrťok – Inter	1:0
-----------------	-----

Táblázat

1. FC Štvrťok na Ostrove
2. Inter Bratislava
3. Kapuvár
4. ŠK Šenkvice
5. FK Zlaté Klasy
6. TJ Orechová Potôň

Kölyöcsapatunk eredményei a csákányi Polgármesteri Kupán

Štvrťok – Stupava	4:0
Štvrťok – Karlova Ves	3:1
Štvrťok – Kurim (cseh)	3:2
Štvrťok- Futb. akadémia BA	2:0
Štvrťok – Iskra Bratislava	2:1

Döntő

Považská Bystrica – Štvrťok (Gólaránnal a vágbesztercei csapat nyerte a kupát.)	3:3
---	-----

A csallóközcsütörtöki futballcsapat gózerővel készül már az új bajnoki idényre, a klub elnökével, id. Kállay Tamással azonban még nem az új elvárásokról-kilátásokról beszélgettem, hanem a 2010-2011-es bajnokságot elemeztük. Az igazság az, hogy leginkább a végkifejlet miatt, mert ritkán fordul elő, hogy a Dunaszerdahelyi járás első osztályából ne jusson tovább csapat a „kerületinek” is nevezett bajnokságba, az V. ligába. „Tudtommal a győztes kisújfalusiak anyagi források hiányára hivatkozva mondtak le a továbbjutásról, aztán a mihályfiaiak jelentették be, nem élnek a lehetőséggel, végül az a furcsa helyzet állt elő, hogy csak a csenkeiek vállalták volna a magasabb szintű bajnokságot, de abba meg a szövetség nem egyezett bele, hogy a tizenegyedik helyről lépjen tovább egy csapat” – magyarázta a kialakult helyzetet az elnök.

A csallóközcsütörtöki csapat pedig tavasszal igazolta azt, amit az őszi forduló után nyilatkozott lapunknak id. Kállay Tamás. Akkor azt mondta, „ebben a csapatban több van, mint amit az eredmények mutatnak”, s azt jósolta, a középmezőny jobbik együtteseinek közé várja a végelszámoláskor a fiúkat. A hetedik hely pedig ilyen. Az elnök szerint „nagyot lendített a csapaton, hogy tavaszra visszajött

Roman Hudek, aki szakmailag és emberileg is magas szintű edzői munkát végzett, de jól sikerültek az igazolások is, főleg Lipiak Vladimír és Župa Samuel volt nagy hasznára a csapatnak, amiről leginkább góljaik tanúszkodnak.” Az edzőként is jól ismert elnök bízik abban, hogy a tavasszal összeállt gárdán nem kell változtatni, legfeljebb egy-két játékosal erősíteni, s akkor akár a dobogós helyekre is gondolhatnak a klubban az új idényben.

Az elnök a felnőtt csapat sikerénél is jobban örül annak, hogy „alakul a falu futballéletének a jövője”, mert bár ifjúsági csapatot az új bajnokságban sem tudnak indítani, a diákcsoport és a kölyöcsapat viszont nagyszerűen szerepel, s a korábbi évekkel szemben mindkét korosztályra igaz, hogy a „gyerkőcök fegyelmezettek és kitartóan, rendszeresen edzenek, játszanak”. Igaz, a diákcsoport a mintegy negyven együttest felvonultató járási bajnokságban csak a kilencedik helyet szerezte meg, de az elnök szerint ez nagyszerű eredmény, és alapvetően a sorsolás és a játérend miatt alakult így a helyzet. „Az alapszakaszban négycsapatos csoportokat alakítanak ki, s mi, sajnos, a somorjai futballakadémiával kerültünk egy csoportba. Őket nem tudtuk megelőzni,

Diákcsoport, balról jobbra, felső sor:

ifj. Kállay Tamás edző, Varjasi Márk, Nagy Dávid, Sill Patrik, Tóth Árpád, Szikhardt Adrián, Kulcsár Ferenc, Bartalos Félix, Mezei Dominik, id. Kállay Tamás klubelnök,

alsó sor:

Kuki László, Méry Péter, Sipos László, Sárközi Ján, Kolláth Zoltán, Kállay Tamás junior, Takács René, Vígh Lóránt.

az utánpótlás-nevelésben

a második helyről jutottunk tovább, de az már csak arra volt jó, hogy a légiék és a csákányiak legyőzése után a 9-12 helyért játszhattak a fiúk, s ott is sikeresek voltak, tehát így kell látni és értelmezni a kilencedik helyet” – világosított fel az elnök. A kölyöcsapat pedig a gyermeknapon megtartott csákányi tornán mutatta meg „oroszlánfogait”, még a pozsonyi futballakadémia csapatát is megverték, s veretlenül, csak a rosszabb gólarány miatt sorultak az igen erős mezőny második helyére.

A klub vezetése, persze, a nézőkre is gondolt – mert azokból, mint a gólokból, sosincs elég – ezért keresik kegyeiket. A szociális helyiségek építése már elkezdődött, az elnök bízik a szponzorok nagylelkűségében – merthogy egyéb pénzforrásuk a beruházásra nincs -, mert akkor még az ősz folyamán sikerül befejezni a megkezdett munkát. Sikerült rekonstruálni a büfé tetőszerkezetét, ahol ezáltal kényelmesebben frissülhetnek fel a nézők, sőt sátortető alá hoztak egy pódiumot is a stadion területén, ahol kávézni is lehet majd a mérkőzések alatt. Az elnök bízik benne, hogy ezek a változások, illetve a csapat jó és eredményes játéka ősszel még több nézőt csalogat ki a foci pályára, mint volt az tavasszal.

(neszméri)

A felnőtt csapat, balról jobbra, felső sor:

id. Kállay Tamás klubelnök, Perényi Károly, Kadlečík Juraj, Sobolič Tomáš, Hajdú László, Župa Samuel, Horváth Péter, Író Tamás, Foglsinger Karol, Hudek Roman edző, Frano Ferenc csapatvezető,

alsó sor:

Vízent Béla gyúró, Lipiak Vladimír, Mogrovics Péter, Mészáros András, Čelika Patrik, Slanina Richard, Sallós Marek, Hromada László csapatkapitány.

A tavaszi forduló eredményei

Štvrtek – Blatná	1:2
Čenkovce – Štvrtek	1:3
Štvrtek – Vydrany	3:0
Štvrtek – Vieska	1:1
M. Dvorníky – Štvrtek	3:5
Štvrtek – Král. Kračany	5:2
Jahodná – Štvrtek	1:1
Štvrtek – Trnávka	0:0
Janíky – Štvrtek	0:3
Štvrtek – Rohovce	5:0
Michal n/O – Štvrtek	1:0
Štvrtek – Holice	3:1
Baloň – Štvrtek	7:2
Štvrtek – Kost. Kračany	3:2
V. Blahovo – Štvrtek	2:3

Góllövők: Lipiak – 10, Župa – 9, Hromada – 5, Író – 5, Kadlečík – 2, Sallós – 2, Sobolič – 2, Mészáros András – 2, Čeliga – 1.

A bajnokság táblázata

1. Vieska	30	18	5	7	81:4	59
2. Michal na Ostrove	30	17	6	7	49:22	57
3. Trnávka	30	16	8	6	55:2	56
4. Blatná na Ostrove	30	15	7	8	64:51	52
5. Baloň	30	15	6	9	72:49	51
6. Královičove Kračany	30	15	5	10	68:51	50
7. Štvrtek na Ostrove	30	13	8	9	67:47	47
8. Holice na Ostrove	30	13	2	15	46:72	41
9. Rohovce	30	10	8	12	49:50	38
10. Malé Dvorníky	30	10	6	14	52:61	36
11. Čenkovce	30	10	6	14	50:64	36
12. Janíky	30	11	3	16	37:55	36
13. Kostolné Kračany	30	9	4	17	49:64	31
14. Velké Blahovo	30	9	4	17	41:65	31
15. Vydrany	30	9	4	17	38:66	31
16. Jahodná	30	6	6	18	40:71	24

A csütörtöki tűzoltóság múltja

Ha a gazdakör vagy a legényegylet nem is tudott gyökeret verni Csütörtökben, más feladattal ugyan, de jelentős és jó hatású szervezetté fejlődött az Önkéntes Tűzoltó Egyesület. – Meg kell említenünk, hogy az intézményes tűzoltásnak már előbb is jelentős múltja volt, ebben az időben (a századfordulón) pedig szervezett állami támogatást is kapott. Az elmúlt századokban a céhek feladata volt az intézményes tűzoltás. Egy 1550-ben alkotott pozsonyi szabályrendeletből tudjuk, hogy tűz esetén, amikor a templom harangjait félreverték, a céhmesterek legényeikkel együtt tartoztak a tüzeset helyére sietni és az oltásban részt venni. Ez a gyakorlat országosan általánossá vált. A céhek tűzoltásban vállalt szerepe megszűnt, amikor a céheket törvényileg fölszámolták. Ezzel egy időben indult meg előbb a városokban, majd a falvakban is az önkéntes tűzoltó egyesületek szervezése. Az egész mozgalomnak lelkes ösztönzője volt a nagy Széchenyi István fia, Ödön, aki az alapszabály-tervezetet is elkészítette, amit 1866-ban hagytak jóvá. A Magyar Országos Tűzoltósövetség 1870. dec. 5-én tartotta alakuló közgyűlését, ezután a megyeszékhelyeken nagygyűléseket szerveztek. Pozsonyban 1880. aug. 19-22-én rendezték meg ezt a gyűlést, s ez után három évvel értesülünk arról, hogy Csütörtökben is szervezkednek tűzoltó egyesület létrehozása ügyében. A M. K. Belügyminiszterhez ugyanis 1883.X.26-án érkezett Pozsony vármegye alispánjától a kérelem, hogy a Csütörtöki Önkéntes Tűzoltóegyesület alapszabályait hagyja jóvá. Ez az alapszabálytervezet 1883. szeptember 12-én készült Csütörtökben.

Az alapszabálynak 28 paragrafusa van. Kezdetben úgy gondolták, hogy a közeli Béke és Csákány községekből is vesznek fel egyesületi tagokat. Az egyesület célja, hogy tűzveszély esetén szervezeten nyújtson segílyt. A rendőrhatalóságoknak alárendelték magukat, de csak a tűzvész színhelyén. Technikai működésük független volt.

Az egyesületnek lehetnek pártoló és működő tagjai. A működő tag csak feddhetetlen jellemű egyén lehetett. Minden újonnan jelentkező ünnepélyes fogadást tett, s az alapszabály egy példányát kapta.

(Sill Ferenc:
Csütörtök mezőváros históriája)

gr. Széchenyi Ödön
tűzoltótábornoki egyenruhában

A mi lexikonunk

Újszülötteink

Škopová Tatiana
Mészáros Emma
Sípos Karolína
Hanuška Radovan
Andrássy Ákos
Kiss Félix
Kuki Amina
Sípos Soňa
Sípos Markó

Fájdalommal búcsúztattuk

Sípos Géza, élt 57 évet
Kňazovická Margita, 81 roku života
Veréb Pál, élt 41 évet
Valacsay Emília, élt 86 évet

Bejelentkeztek falunkba

Németh Rudolf, Kisgyarmat
Bartalos Andrej, Spišské Tomášovce
Magát Alojz, Muránska Lehota
RNDr. Ďurišková Marianna, Lomné
RNDr. Ďuriška Radko, Losonc

Elköltöztek falunkból

Madarász Iveta, Gúta
RNDr. Bíró Valacsay Beáta, Dunaszerdahely
Bíró Péter Bendegúz, Dunaszerdahely
Szarvas Lívია, Illésháza
Šárközy Marek, Dunajská Lužná
Šárközyová Kristýna, Dunajská Lužná

HÍRNÖK – a csallóközsütörtökiek lapja

Kiadja a Csallóközsütörtöki Polgármesteri Hivatal

Felelős kiadó: Óry Péter polgármester

Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor

E szám munkatársai voltak: Elek Klára, Feketevízi Erika, Iliašová Viera, id. Kállay Tamás, Mgr. Križan Marián, Mgr. Nagy Tibor, Sill Zsuzsanna

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád Grafikai szerkesztő: Kovács Gertrúd

Regisztrációs szám: OÚ Dunajská Streda 4/2003

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán, félfogadási napokon adhatják le olvasóink.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov

Vydáva Obecny úrad Štvrtočanov na Ostrove

Zodpovedný vydavateľ: Péter Óry starosta

Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri

Na tomto čísle spolupracovali: Klára Eleková, Erika Feketevízi, Viera Iliašová, Tomáš Kállay st., Mgr. Marián Križan, Mgr. Tibor Nagy, Zsuzsanna Sill

Technický redaktor: Árpád Németh Grafická úprava: Gertrúda Kovácsová

Registračné číslo: OÚ Dunajská Streda, 4/2003

Pripomienky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte obecného úradu v stránkových dňoch.

Apa és fia: A ZENÉSZEK

Csallóközsütörtökben biztosan nincs olyan ember, aki ne hallotta volna nevüket, de nem túlzás, ha azt állítom, a Felső-Csallóköz más településeinek őslakói között is kevesen vannak ilyenek. Legfeljebb korosztálytól függően más és más Gasparík Ferencet ismernek.

Merthogy ketten vannak, s hogy egyiket se sértsük, kerülve az „idősb” és „ifjabb” kifejezéseket, mondjuk azt: apa és fia. A zenészek.

Kérdezhetné bárki: ha mindenki ismeri őket, akkor mi olyat lehet róluk írni, ami egy újságba való. Hát talán az életútjukat, mert az nem biztos, hogy mindenki tudja például az „apáról” – akit gitáros-énekesként ismernek –, hogy hétévesen Sindler Rudolf tanítványaként találkozott először a zene tudományával, trombitálni tanult, s a jazz trombita középiskolás koráig elkísérte. Olyannyira, hogy óturai (Stará Turá) elektrotechnikai tanulmányai idején mestere nagyzenekarában, majd a csallóközsütörtöki tűzoltó zenekarban is ezen a hangszeren játszott. És csak 1977-ben váltott gitárra. Az óturai kollégiumban, majd a csehországi katonáskodás idején már együttesben is játszott, a „hazai” közönség csak 1983-ban találkozhatott vele énekesi-gitárosi mivoltában, amikor is Lépés Tiborral, illetve

egy-egy úszori és illésházi fiúval létrehozták az Antarest zenekart, s a sikeres vizsga után – mert akkor még ilyen is volt – a Jednota Fogyasztási Szövetkezettel szerződve elkezdtek szórakoztatni a nagyrédeműt. A rockot művelték, Omega-, Edda-, Piramis-, P-Mobil-, Bikini-számokat játszottak. Meg talán azt is érdemes leírni, hogy 1986-ban már a csenkeikkel zenélt a Dolby együttesben – ha még valaki emlékszik rá –, közvetlenül a rendszerváltás előtt

pedig a Protonban egyházfai és hegyesúri zenészekkel. Csak ezt követően alakult úgy a helyzet – a gazdasági –, hogy „kiszenekek” iránt nőtt a kereslet, ezért alakította meg a kilencvenes évek közepén a Ferenc-Öcsiből a Fröcsi duót, amely Érsek István (Öcsi) tragikus halála miatt szűnt meg. S csak azt követően, 1998-ban jött létre a Veterán duó, amellyel aztán az „apa” és Paskó Mihály (szintetizátoron játszott) a bálók, lakodalmak, multságok százain szórakoztatta az emberek ezreit. Tavalyig. Mert – az „apa” mondja – kicsit megfáradt, a munka is sok a pozsonyi székhelyű cégnél, ahol a Philips-termékek „karbantartója”. De azért elő-előveszi a gitárt, énekel is, mert sosem lehet tudni...

S a „fia”? Hatévesen lett figyelmes arra, hogy hegedű van a kezében. Az „apa” tette oda. Merthogy az „apa” édesanyja hegedült és gyönyörűen énekelt (mellesleg ma is, hetvenévesen, a békei éneklő csoportban), s az „apa” állítja azt is, innét a családban a zene iránti szeretet. A „fia” ismeri a történetet, hogy is ne, hiszen azért került a nagymagyari művészeti alapiskolába, hogy egykoron majd Paganiniként hegedüljön. Az iskolát be is fejezte, a tanárok rajongtak érte, de ő már 12 évesen, az órák szünetében inkább a zongora billentyűin futatta ujjait. Az „apa” 2000-ben válasz-

út elé állította „fiát”: 15. születésnapja alkalmából két lehetséges ajándék közül választhatott: robogó vagy szintetizátor? A válasz alapján szintetizátorral okozott születésnap meglepetést az „apa”, és még abban az évben megalakította „fia” Puss Tamással a Sweet Boys duót. AV-tech, a VIP és hasonló együttesek zenei ihletése alapján 12 dalt tartalmazó CD-je is született a duónak Puss Tamás szövegeivel és „fia” zenéjével – mert „apával” ellentétben a „fia” zeneszerzéssel is foglalkozik. 2004-ig koncertezett a dalokkal a duó – mert „fia” koncertzenészként ismert –, aztán a Nemezis együttest alapította meg, mert „élő, nagy zenekart” akart, három gitárral, dobbal, zongorával, és stílusváltással a klasszikus rockra, olyan Republik-osra, mert „fia” emberi és zenei példaképe ez a csapat. A Nemezis 2006-ig élt, aztán néha egymásra talált „apa és fia”, ha nem volt Paskó Mihály, ők voltak a Veterán duó. S csak úgy mellesleg, „fia” 2008-ban megnyerte a gútai Aranylára énekversenyt. Nem mellesleg pedig továbbra is énekel, zongorázik és zenét szerez, csak éppen már az Arizona zenekarban (ahol a szövegíró Madari Gábor), amely az első, amelyet nem ő alapított, fiatalabb zenésztársai szólították meg, nekik mondott igent 2009-ben. És koncerteznek, itthon is, de inkább Magyarországon, fellépéseik nyolcvan százaléka ott valósul meg. Élete – ezáltal – nem egyszerű, hiszen „apához” hasonlóan „fia” is Pozsonyban dolgozik, a „Nagypostán”, minthogy hegedűs alapiskolája után a dunaszerdahelyi Kereskedelmi Akadémián szerzett „tisztas élethez” szükséges tudást.

Nos, ennyi írható két ismert zenésről, apáról és fiáról, Gasparík Ferencéről. Sok? Kevés?

Ki-ki döntse el maga...